

væsenet. Det er maasse unge og kraftige Fjolk, som man saaledes tvinger ind under Fattigvæsenet. Det er ogsaa tungt. Man vil maasse henvise dem til at laane, men hvem vil laane dem Noget; de have Intet at sætte i Pant, de ere fattige og uformuende Fjolk Miesammen. Hvis Noget tror, at den Ræring, der drives ved Fiskeri, er saa indbringende, at Fiskerne kunne svare Renter, dersom de kunde faae Laan, saa tager han feil. Men de kunne ingen Laan faae, fordi de Intet have at sætte i Pant. En anden Sag var det, dersom der var Assuranceffabriker, hvor de kunde faae deres Redffabriker asffurere; thi saa var det muligt, at de kunde faae Noget at laane paa denne Assurance, men saa længe der ikke eksisterer saadanne Foreninger, hvor saadant Noget kan ske, kan det ikke hjælpe at tale derom. De kunne ikke faae Noget; de ere henviste til, jeg havde nær sagt, at vansmægte, navnlig naar en saadan Ulykke, vil jeg kalde det, indtræffer for saadanne Smaafjolk, at de blive berøvede alle Midler til deres Eksistens. De have mistet 72 Ræringer, som ere taperede til 14 Kr. Stykket, foruden at 3 af Fiskerne have mistet Vager og Lignende til Beløb af 25 Kr. for hver af dem. Det er just ikke store Summer i det Hele taget, men det er Meget for den Slags Smaafjolk, naar de ikke kunne staafe dem tilveie. Den meget ærede Minister mente ogsaa, at Udvalget var af samme Mening som han. (Ordføreren [Th. Nielsen]: Nei, det ere vi ikke!) Naar, da sagde han dog, at det var ogsaa Udvalgets Mening, at det var urigtigt at lade dem faae denne Understøttelse. Paa den Maade har jeg ikke forstaaet Udvalget, jeg har forstaaet Udvalget saaledes, at foruden at tage under Overveieelse, om der kunde oprettes Assuranceforeninger, skulde man søge, om det var muligt, at de kunde i dette Tilfælde faae Hjælp. (Ordføreren [Th. Nielsen]: Det er ogsaa Meningen!) Det er altsaa Meningen. Den meget ærede Minister har altsaa ikke forstaaet Udvalget saaledes, som Udvalget har forstaaet sig selv, og som jeg ogsaa har forstaaet det. Jeg vil ikke rette nogen Behreidelse til den ærede Ordfører, men jeg kan ikke sige, at hans Anbefaling var meget varm, for ikke at sige, at den var rigtig kellig. Den var ikke overmaade varm, og det har ikke saa Lidt at sige, hvad Ordføreren siger i en saadan Sag. Da jeg indbragte dette Andragende her i Thinget, havde jeg tænkt mig, at det kunde gaa til paa den Maade, at det ærede Udvalg kunde enes med den meget ærede Minister om, at der kunde blive stillet en Sum til Ministerens Raadighed paa Finantsloven, hvorved de kunde erholve den Hjælp, som muligvis Ministeren

kunde komme til Erkjendelse af, at de burde have. Men nu efter den Udtalelse, jeg har hørt fra den meget ærede Indenrigsminister, kan der vel ikke være Raad om, selv om der bliver givet ham en Sum til disse Fjolk, at de kunne faae den, endsskjønt det kunde dog være muligt, dersom der blev bevilget en Sum til disse Fjolk med den udtrykkelige Angivelse, at den skulde være dertil, at den meget ærede Indenrigsminister da ikke just vilde vægre sig ved at give dem denne Sum, naar han faae, at det var Rigsdagens Mening. Jeg veed virkelig ikke, hvor saadanne Fjolk skulde henvende sig for at faae Hjælp i saadanne Tilfælde, naar de ikke skulde henvende sig til Staten. Vi sige tidt her, at vi ville gjøre saameget for Fiskeriets Fremme, men er det ikke til Fiskeriets Fremme, naar vi give paa den Maade til saadanne fattige Fjolk? Jeg har udtalt det tidt her i Salen, og jeg skal gjentage det, de have ikke Raad til at ernære sig paa anden Maade. De befattede sig virkelig ikke med denne Gjærning, som er baade farefuld og meget besværlig, naar de kunde have deres gode Udkomme paa anden Maade. Da gavede sig ikke af med at være Fiskere og paa denne besværlige Maade at erhverve deres Føde. Det er fattige Fjolk, som ere henviste dertil, og jeg synes, vi maa være glade derved, naar fattige, kraftige Fjolk, som have Kraft dertil, ville tage fat paa denne Gjærning, som kan gavne dem selv og Andre der paa Egnen. Der er Fisk nok, men det er Ulykken, at der aldrig bliver gjort Noget for at ophjælpe Fiskeriet; thi det kan lidet nytte, at man udgiver en Fiskeritidende. Det kan være meget godt, men det er ikke det Praktiske, men det er det Theoretiske. Derfor siger jeg, at naar man skal gjøre Noget for Fiskeriets Fremme, synes jeg ikke, at der er noget Modsigende i, at vi give disse Fjolk Noget for at hjælpe dem paa Gled igjen. De have været saa ulykkelige ved en Naturbegivenhed at blive berøvede det Enefte, de have, og det usorshldt. Det er oplyst, at det ikke var hen i Veir og Vind, havde jeg nær sagt, at de havde sat deres Garn ud, men det var paa den almindelige Fiskeplads, hvor de pleiede at fiske. Det gjør mig derfor ondt, at dette Andragende skal møde en saadan Modtagelse hos den meget ærede Minister. I Grunden kan det ikke undre mig, thi det er ikke første Gang, at jeg er bleven modtagen paa den Maade, naar jeg er kommen med et Andragende fra fattige Fjolk. Den meget ærede Minister sagde, at det var ikke paa den Maade, man skulde hjælpe disse Fjolk, men der var andre Maader. Men jeg veed ikke, hvilke andre Maader der findes at